

Sygn. akt VIII U 2067/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 roku w Lublinie

sprawy P. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 28 września 2015 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala P. M. (1) prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia 31 maja 2017 roku.

Sygn. akt VIII U 2067/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2015 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), odmówił P. M. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że Komisja Lekarska Zakładu w orzeczeniu z dnia 23 września 2015 roku nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy. (decyzja – k. 27 akt rentowych)

W odwołaniu P. M. (1) nie zgodził się ze wskazanym rozstrzygnięciem wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu skarżący podniósł okoliczności uzasadniające w jego ocenie uznanie przeprowadzonego przed organem rentowym postępowania za nierzetelne i nieobiektywne. Podniósł ponadto okoliczności dotyczącej jego kwalifikacji zawodowych oraz możliwości przekwalifikowania zawodowego. (odwołanie – k. 2 – 3 akt sądowych)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie - k. 4 – 4v. a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

P. M. (1) w dniu 14 lipca 2015 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ramach rozpoznania wniosku lekarz orzecznik Zakładu dokonał oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i w orzeczeniu z dnia 17

sierpnia 2015 roku uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania skarżącego i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, w tym zaświadczeń o stanie zdrowia oraz dokumentacji z przebiegu leczenia specjalistycznego. Od tego orzeczenia ubezpieczony wniósł sprzeciw. Rozpoznająca go Komisja Lekarska Zakładu w orzeczeniu z dnia 23 września 2015 roku, podzieliła ustalenia lekarza orzecznika z dnia 17 sierpnia 2015 i uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania skarżącego i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, w tym zaświadczeń o stanie zdrowia, wyników badań dodatkowych(...)dokumentacji leczenia ambulatoryjnego oraz kart informacyjnych z leczenia szpitalnego w 2013 roku i pobytu w sanatorium w 2014 roku. Orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym w zawodzie elektromechanika. Ubezpieczony świadczył pracę na podstawie stosunku pracy w (...). w okresie od dnia 13 stycznia 1987 roku do dnia 12 grudnia 2014 roku. W okresie od dnia 13 stycznia 1987 roku do dnia 30 czerwca 2005 roku na stanowisku listonosza, a w okresie od dnia 1 lipca 2005 roku do dnia 12 grudnia 2014 roku na stanowisku asystenta. Na ostatnio zajmowanym stanowisku praca skarżącego była średnio – ciężka, wymagająca sprawności obu rąk. W okresie od dnia 3 lutego 2014 roku do dnia 3 sierpnia 2014 roku pobierał jako osoba niezdolna do pracy zasiłek chorobowy. Natomiast w okresie od dnia 4 sierpnia 2014 roku do dnia 29 lipca 2015 roku był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego z ogólnego stanu zdrowia. (okoliczności bezsporne)

U ubezpieczonego występuje(...)w przebiegu choroby H., (...) (...). (opinia – k. 14 – 14v., 32, 33 a.s.)

W opinii datowanej na dzień 26 stycznia 2016 roku biegły reumatolog wskazał na występującą u skarżącego (...) Wskazane przez biegłego okoliczności uzasadniały zdaniem biegłego, uznanie skarżącego za częściowo niezdolnego do pracy z powodu(...)wymagającego leczenia T., która istniała od dnia 3 sierpnia 2014 roku, z przewidywalnym okresem jej trwania do maja 2017 roku. Natomiast biegli z zakresu kardiologii i endokrynologii nie znaleźli podstaw do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy z powodu występowania (...)w przebiegu choroby H. oraz(...) (opinia – k. 14 – 14v. a.s.)

W opinii datowanej na dzień 25 kwietnia 2016 roku biegła z zakresu okulistyki wskazała, że stopień zaawansowania występujących schorzeń okulistycznych w postaci (...)nie daje podstawy do uznania niezdolności do pracy. Również biegli z zakresu ortopedii i neurochirurgii nie znaleźli podstaw do uznania skarżącego za osobę niezdolną do pracy. Przy czym biegły ortopeda w sposób jednoznaczny wypowiedział się co do samodzielności i niezależności wniosków biegłego z zakresu reumatologii w zakresie oceny reumatoidalnego zapalenia stawów (opinia – k. 32, 33 a.s.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych i dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach biegłego reumatologa, zawartych w opinii z dnia 26 stycznia 2016 roku, który przeprowadził bezpośrednie badanie ubezpieczonego, wnikliwie przeanalizował dokumentację medyczną i omówił wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy, przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia i posiadanych kwalifikacji, w sposób w pełni odpowiadający postanowieniu Sądu z dnia 4 grudnia 2015 roku. (k. 6 a.s.). Wnioski zawarte w powołanej opinii są w ocenie Sądu wystarczająco uzasadnione, a biegły w sposób logiczny i precyzyjny przedstawił argumenty na ich poparcie. Z tych względów Sąd uznał, że opinia przedstawia wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99), w pełni podzielając wnioski biegłego o tym, że u ubezpieczonego występuje częściowa niezdolność do pracy istniejąca w dniu 3 sierpnia 2014 roku, z przewidywanym czasem trwania do maja 2017 roku.

Należy wskazać, że organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 27 września 2016 roku wniósł zastrzeżenia odnośnie wniosków sformułowanych przez biegłego reumatologa, wnosząc o przeprowadzenie nowej opinii innych biegłych

z zakresu reumatologii i ortopedii, w celu wspólnego wypowiedzenia się odnośnie stanu zdrowia skarżącego i jego wpływu na możliwość stwierdzenia istnienia niezdolności do pracy. (pismo – k. 49 – 51 a.s.) Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powołanego wniosku z uwagi na wyjaśnienie w dostatecznym stopniu stanu zdrowia ubezpieczonego i jego wpływu na zdolność do pracy przez opiniującego w sprawie biegłego reumatologa. Za zupełnie niezasadny należy uznać argument, że wnioski biegłego reumatologa pozostają w sprzeczności z wnioskami wynikającymi z przeprowadzonego przez biegłego ortopeda badania narządów ruchu skarżącego. Treść opinii biegłych sądowych wskazuje bowiem, że wzajemnie się one uzupełniają, tworząc kompleksowy obraz stanu zdrowia ubezpieczonego. Każdy biegły opiniował z zakresu swojej specjalności i w tym zakresie wypowiedział się co do stanu zdrowia skarżącego. O niezależności wskazanych wniosków świadczy zdaniem Sądu w sposób jednoznaczny stwierdzenie zawarte w opinii biegłego ortopedy o samodzielności i niezależności wniosków biegłego z zakresu reumatologii co do uznania skarżącego za osobę niezdolną do pracy w zakresie oceny reumatoidalnego zapalenia stawów. Natomiast pozostała część stanowiska organu rentowego sprowadza się do prezentacji wniosków wynikających z postępowania orzeczniczego przez Zakładem, przez co uznana być może jedynie za polemikę z wnioskami biegłego, która sama w sobie nie wnosi merytorycznej treści do sprawy.

Zastrzeżenia wskazują na brak wątpliwości co do okresu remisji klinicznej(...) powołując się na ocenę orzecznika ZUS. Należy zauważyć, iż w podsumowaniu ustaleń orzeczniczych lekarz orzecznik w dniu 17.08.2015 r. wskazał na sztywność poranną do 2 godzin, stwierdził w badaniu, wbrew podnoszonych w zastrzeżeniach ustaleniu braku ograniczeń stawów, ograniczenie ruchomości barków, nadgarstków i kolan (k. 7 dok. med.). Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska zawarła jedynie odmienną ocenę opisanego stanu odnośnie istnienia niezdolności do pracy, a ta podlega ocenie Sądu w wyniku przeprowadzonych dowodów z opinii biegłych. Również argument o tym, że biegły reumatolog równocześnie opiniuje o potrzebie świadczenia rehabilitacyjnego i stwierdza częściową niezdolności do pracy u skarżącego, nie może stanowić podstawy do odmowy wiary opinii z dnia 26 stycznia 2016 roku. Stwierdzenie przez biegłego reumatologa powstania u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy od dnia 3 sierpnia 2014 roku, stanowi jedynie, że biegły przyjął wskazany okres jako datę powstania niezdolności do pracy, biegły nie orzekał o przesłankach do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie P. M. (2) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) – zwaną w dalszej części ustawą, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność spełnienia przez skarżącego warunków natury formalnej, przewidzianych art. 57 oraz art. 58 ustawy. Sporna pozostawała natomiast okoliczność istnienia niezdolności do pracy. Ubezpieczony jest z zawodu elektromechanikiem, wykonywał pracę listonosza, asystenta pocztowego przy segregowaniu przesyłek pocztowych i aktualnie, związany ze schorzeniami reumatoidalnymi, stan zdrowia istotnie ogranicza zdolność wnioskodawcy do pracy zgodnie z kwalifikacjami. Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami biegłego reumatologa oraz treścią cytowanych przepisów oraz art. 100 ust. 2 ustawy Sąd Okręgowy ustalił P. M. (1) prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 30 lipca 2015 roku do dnia 31 maja 2017 roku, tj. na od dnia następującego po dniu ustania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia określonego przez biegłego reumatologa.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.